

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2018)0441

Uniós fejlesztési támogatás az oktatás terén

Az Európai Parlament 2018. november 13-i állásfoglalása az uniós fejlesztési támogatásról az oktatás terén (2018/2081(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 26. cikkére, amely szerint „mindenkinek joga van az oktatáshoz. A nevelésnek, legalábbis az elemi és alapvető oktatást illetően, ingyenesnek kell lennie”,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 2015. szeptember 25-én elfogadott, „Alakítsuk át világunkat: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend” című dokumentumra, amely elismeri, hogy a méltányosság, a befogadás és a nemek közötti egyenlőség elválaszthatatlanul kapcsolódik az oktatás mindenkit megillető jogához,
- tekintettel az ENSZ fenntartható fejlesztési céljaira, különösen a 4. számú célra: „inkluzív és méltányos minőségi oktatás biztosítása, valamint az egész életen át tartó tanulás lehetőségeinek ösztönzése mindenki számára”, valamint a 2005. évi Incheon Nyilatkozatra és a 4. számú fenntartható fejlesztési cél végrehajtását célzó cselekvési keretre, amely kimondja, hogy „a nemek közötti egyenlőség elválaszthatatlanul összefügg a mindenki számára elérhető oktatáshoz való joggal”,
- tekintettel a nőkkel szembeni megkülönböztetés felszámolásával foglalkozó ENSZ-bizottságnak a lányok és a nők oktatáshoz való jogáról szóló, 2017. évi 36. számú általános ajánlására,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 2015. július 27-én elfogadott, a fejlesztés finanszírozásáról szóló addisz-abebai cselekvési programra,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2017. június 22-i, „Az oktatáshoz való jog: az Emberi Jogi Tanács 8/4. sz. állásfoglalásának nyomán követése” című, 35/L2. sz. állásfoglalására,
- tekintettel az „Oktatás és képzés a fejlődő országokban uralkodó szegénység csökkentésének összefüggésében” című bizottsági közleményre (COM(2002)0116),

- tekintettel a Bizottság 2010. évi „Több és jobb oktatás a fejlődő országokban” című, az oktatásnak a fejlődő országokban való megerősítéséről és javításáról szóló munkadokumentumára (SEC(2010)0121),
 - tekintettel az „Oktatás vészhelyzetekben és elhúzódó válsághelyzetekben” című, 2018. évi bizottsági közleményre (COM(2018)0304),
 - tekintettel a G7 által 2018. június 9-én elfogadott Charlevoix Nyilatkozatra a lányok, a serdülő lányok és a nők minőségi oktatásáról a fejlődő országokban,
 - tekintettel a fejlesztési politikáról létrejött európai konszenzusra és az Európai Uniónak a fejlesztési politika terén való munkamegosztásról szóló magatartási kódexére (COM(2007)0072),
 - tekintettel a Bizottság 2018. május 31-i állásfoglalására „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése” című közös szolgálati munkadokumentum (SWD(2015)0182) végrehajtásáról: az EU külkapcsolati politikájának hozzájárulása a nők és a lányok életének átalakulásához (2016–2020)¹,
 - tekintettel a fejlődő országok államadóssága fenntarthatóságának javításáról szóló, 2018. április 17-i állásfoglalására²,
 - tekintettel az Unesco 2017-ben kiadott, „Elszámoltathatóság az oktatás terén: kötelezettségvállalásaink teljesítése” című nyomon követési jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A8-0327/2018),
- A. mivel az oktatás alapvető emberi jog, és központi szerepet játszik valamennyi fenntartható fejlesztési célban; mivel az oktatás megakadályozza a szegénység generációk közti továbbörökítését és alapvető szerepet játszik a nemek közti egyenlőség elérésében és a nők társadalmi szerepe megerősítésének elősegítésében; mivel az oktatás mint jogterület túlmutat a digitális egyenlőségen, és célja, hogy előmozdítsa a nemek közötti valódi egyenlőséget az oktatás révén;
- B. mivel a Bizottság legutóbbi, a fejlődő országokban történő oktatásról szóló közleménye 2002-re nyúlik vissza, és csak 2010-ben került frissítésre egy munkadokumentum révén;
- C. mivel az oktatási támogatás 2009-ben a teljes fejlesztési támogatás 8,3%-át tette ki; mivel ez az arány 2015-ben 6,2%-ra csökkent; mivel az Unió és tagállamai esetében ez az arány 11%-ról 7,6%-ra csökkent ugyanezen időszak alatt;
- D. mivel az alapfokú oktatásnak az Unió és tagállamai általi támogatása 2009 és 2015 között 33,9%-kal csökkent, nagyobb mértékben, mint általában az oktatás támogatása (15,2%);

¹ E napon elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0239.

² E napon elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0104.

- E. mivel 2015-ben 264 millió, alapkörű vagy középkörű oktatáshoz megfelelő körű gyermek nem került beiskolázásra;
- F. mivel 2017 végén a menekültek száma világszinten több mint 25,4 millió fő volt, ezek közül 7,4 millió általános iskolás körű gyermek, ebből 4 millió gyermek nem részesült semmilyen alapkörű oktatásban; mivel a törékeny helyzetben lévő és konfliktusok által érintett országokban 37%-kal több lány nem jár általános iskolába, mint fiú, és a fiatal nők 90%-kal nagyobb eséllyel nem járnak középiskolába, mint a konfliktusok által nem érintett országokban élő társaik;
- G. mivel az ENSZ fenntartható fejlesztési célokról szóló 2017. évi jelentése szerint 2011-ben a szubszaharai Afrikában található iskoláknak csupán nagyjából a negyedében volt villamos energia, és kevesebb mint a felük rendelkezett ivóvíz-hozzáféréssel; és mivel a szubszaharai Afrikában a legalacsonyabb a képzett tanárok aránya mind az általános, mind pedig a középiskolai oktatásban;
- H. mivel a fejlődő országok oktatásának támogatása korábban túlságosan is a beiratkozott hallgatók mennyiségére, és nem eléggé a kínált oktatás minőségére összpontosított; mivel a 4. számú fenntartható fejlesztési cél az, hogy 2030-ra mindenki számára elérhető legyen a minőségi oktatás;
- I. figyelembe véve a fejlődő országokban működő egyes vállalkozások által tapasztalt nehézségeket az olyan munkaerő fellelése tekintetében, amelynek képzettsége igényeiknek megfelel;
- J. mivel a 2016 óta tett üdvözlendő erőfeszítések nem bizonyultak elegendőnek a felzárkózáshoz, és ezért azokat folytatni kell és ki kell terjeszteni;
- K. mivel az UNESCO szerint az alacsony és a közepes jövedelmű országok oktatásának támogatását hatszorosára kell növelni annak érdekében, hogy 2030-ig elérjék a 4. fenntartható fejlesztési célt; mivel a nemzetközi oktatási lehetőségek finanszírozásával foglalkozó nemzetközi bizottság szerint az oktatási támogatásnak 2030-ban a mai 12 milliárdhoz képest el kell érnie a 89 milliárd USD-t;

Oktatás a fejlesztés középpontjában

1. meg van győződve arról, hogy az oktatási támogatást prioritásként kell kezelni, mivel az oktatás alapvető jog, de azért is, mert alapvető fontosságú a többi fenntartható fejlesztési cél, vagyis a gazdasági fejlődés és az egyenlőtlenségek csökkentése, a nemek közötti egyenlőség, a lányok és nők társadalmi szerepvállalásának előmozdítása, a fogyatékossgal élő személyek társadalmi befogadása, az egészségügy, a demokrácia és a jogállamiság és a konfliktusmegelőzés szempontjából;
2. sajnálja tehát, hogy az oktatás támogatása nem prioritás a nemzetközi adományozók számára; sürgeti, hogy az oktatás kerüljön az Európai Unió és tagállamai fejlesztési politikáinak középpontjába;
3. tudomásul veszi, hogy a 4. fenntartható fejlesztési cél megvalósítása jelentős beruházásokat igényel az oktatási rendszerekben; megállapítja, hogy ezt a beruházást először a fejlődő országoknak kell megtenniük, de a nemzetközi támogatás továbbra is nélkülözhetetlen a finanszírozási hiány áthidalásához;

4. felhívja a Bizottságot, hogy frissítse a fejlődő országokban a szegénység csökkentésével összefüggésben az oktatásról és képzésről szóló 2002-es közleményét, valamint 2010. évi munkadokumentumát; jelzi, hogy az új közleménynek meg kell határoznia, hogyan lehet 2030-ig elérni az 4. fenntartható fejlesztési célt;
5. felhívja az Uniót és tagállamait, hogy 2024-ig a hivatalos fejlesztési támogatás 10%-át fordítsák oktatásra, 2030-ban pedig 15%-át;
6. emlékeztet arra, hogy a fejlődő országok arra irányuló erőfeszítései, hogy előmozdítsák a tisztességes adórendszereket és küzdjenek az illegális pénzmozgások ellen, illetve a hivatalos fejlesztési támogatás elengedhetetlen növelése nem elegendőek a finanszírozási hiány fedezésére; ezért a nemzeti oktatási rendszerek megerősítése érdekében innovatív finanszírozási eszközök létrehozására szólít fel, amelyeknek multiplikátorhatása van és a meglévő finanszírozási mechanizmusokhoz és kezdeményezésekhez vannak igazítva;
7. érdeklődéssel követi a nemzetközi oktatási lehetőségek finanszírozásával foglalkozó nemzetközi bizottságnak egy nemzetközi oktatási eszköz létrehozására vonatkozó javaslatát, amennyiben ez valóban kiegészíti és nem helyettesíti a jelenlegi erőfeszítéseket; úgy véli, hogy ezt a kezdeményezést a globális oktatási partnerség fellépésével szinergiában kell végrehajtani; jelzi, hogy minden finanszírozást megelőzően különös figyelmet kell fordítani a támogatható országok adósságkapacitására;
8. megállapítja, hogy az EU-nak alapvető szociális szolgáltatásokra kiterjedő, a társadalmi befogadásra és a humánfejlesztésre vonatkozó 20%-os hivatalos fejlesztési támogatási célkitűzése pontatlan, és nem teszi lehetővé a kiadások megfelelő ellenőrzését; kéri, hogy a számszerűsített célokat vegyék fel a következő többéves pénzügyi keretbe;

Válasz a prioritásokra

9. emlékeztet arra, hogy az alapvető ismeretek, többek között a digitális írástudás elsajátítása a készségfejlesztés és a munkába való integráció előfeltétele, hogy a lányok oktatása kulcsfontosságú eszköz a fenntartható fejlesztési célok eléréséhez, az egészséghez és a jóléthez, valamint a békés társadalmak megvalósításához, és hogy a legkevésbé fejlett országok vannak a leginkább kitéve a finanszírozás hiányának, holott a beruházás a legnagyobb emberi, társadalmi, gazdasági és egészségügyi előnyöket ezekben az országokban eredményezi;
10. emlékeztet arra, hogy a veszélyeztetett csoportok társadalmi szerepének megerősítése alapvető fontosságú a szegénység felszámolása érdekében; kitart amellett, hogy nemtől, kortól, etnikai hovatartozástól, nyelvtől, vallástól, politikai vagy egyéb nézettől függetlenül minden ember, továbbá a fogyatékkal élők, a migránsok, az őslakos népek is hozzá kell, hogy férjenek az inkluzív, igazságos és minőségi oktatáshoz és az egész életen át tartó tanulási lehetőségekhez;
11. következőképpen megerősíti, hogy az Európai Unió oktatási támogatásának először két prioritásra kell válaszolnia: a minőségi és inkluzív alapfokú oktatás előnyben részesítése és megerősített támogatás nyújtása a legkevésbé fejlett országoknak;

12. kiemeli különösen a 4.1 fenntartható fejlesztési célt, amely 12 éves, mindenki számára ingyenes és minőségi általános és középiskolai oktatást irányoz elő; ismételten hangsúlyozza, hogy az EU–Afrika partnerség egyik kulcsfontosságú pillérét kell képeznie, összhangban az Európai Unió és az Afrikai Unió közötti 2017. évi csúcstalálkozón elfogadott stratégiai prioritásokkal; jelzi, hogy az ingyenességnek nem csak az iskoláztatásra kell vonatkoznia, hanem a rejtett költségekre is, úgymint az iskolaszerekkel, a közlekedéssel és az étkezéssel kapcsolatos költségekre; úgy véli, hogy az államoknak ösztöndíjprogramokat kell előirányozniuk a leghátrányosabb helyzetű gyermekek iskoláztatásának lehetővé tétele érdekében; emlékeztet, hogy fontos a pluralizmus és a szülők szabad választásának biztosítása; mindazonáltal előírja az EU és a tagállamok számára, hogy a 4.1. fenntartható fejlesztési céllal és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 26. cikkével összhangban ne használjanak hivatalos fejlesztési támogatást azon profitorientált kereskedelmi oktatási intézmények támogatására, amelyek nem tartják tiszteletben az Unió elveit és értékeit;
13. felhívja az Uniót és tagállamait, hogy 2030-ra oktatási támogatásuk legalább felét fordítsák az alapfokú oktatás támogatására;
14. felszólít arra is, hogy az uniós és tagállami oktatási támogatás legalább 40%-át irányítsák a legkevésbé fejlett országokba;
15. kéri, hogy az iskolákban fordítsanak különös figyelmet a lányok és fiúk közötti egyenlőségre, ami alapvető fontosságú a fenntartható fejlődéshez és a „senkit sem hagyunk magára” elvhez; kéri az EU-t, hogy támogassa az inkluzív és minőségi oktatást, hogy felszámolja a lányok oktatáshoz való hozzáférése, az oktatásban való részvétele, valamint képesítésük megszerzése előtt álló akadályokat; emlékeztet azon célra, melynek értelmében az új uniós programok 85%-ának 2020-ig a nemek közötti egyenlőséget kell egyik fő célkitűzésüként tekinteni; végül kéri, hogy támogassák az inkluzív oktatási rendszerek kialakítását, amelyek a helyi sajátosságok figyelembevételével elégítik ki a fogyatékossgal élő hallgatók, valamint más kisebbségek és veszélyeztetett csoportok igényeit;
16. üdvözlözi, hogy a Bizottság elfogadta a vészhelyzetekben és elhúzódó válságokban történő oktatásról szóló közleményét, valamint azt a célt, hogy 2019-től az Unió humanitárius segítségnyújtásának 10%-át az oktatásra fordítják;
17. emlékeztet, hogy a menekült vagy a lakóhelyüket elhagyni kényszerült gyermekek oktatását kezdettől fogva prioritásként kell kezelni; hangsúlyozza az instabil helyzetben lévő és konfliktussal sújtott országok támogatásának fontosságát rendszereik rugalmasságának erősítése és a magas színvonalú oktatáshoz – és középfokú oktatáshoz – való hozzáférés biztosítása érdekében a gyermekek és a fiatal menekültek, a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek és az őket befogadó közösségek számára;
18. hangsúlyozza, hogy a vészhelyzeti segélyezés, a helyreállítás és a fejlesztés közötti kapcsolat elvével összhangban integráltabb, valamennyi érdekelt felet bevonó, gyors, szisztematikus és hatékony választ kell adni a vészhelyzetben történő oktatás szükségleteire;
19. megállapítja, hogy egyes megcélzott országok nem tudják, vagy nem akarják kielégíteni a népesség alapvető szükségleteit, ideértve az oktatási szükségleteket is; kéri a legmegfelelőbb civil társadalmi partner meghatározását, valamint a nem kormányzati

szervezetek és egyéb szereplők által az e területen alkalmazott bevált gyakorlatok hangsúlyozását és kiterjesztését;

20. emlékeztet a középfokú oktatás, a műszaki oktatás és a szakképzés fontosságára a fiatalok foglalkoztathatósága és a fenntartható fejlesztés szempontjából; úgy véli, hogy e két utóbbinak tisztességes munkahelyeket kell teremtenie, azokat az ország fejlesztésére vonatkozó követelményekhez és a vállalatok igényeihez kell igazítani, azokkal együttműködve, és – amennyire lehetséges – azok finanszírozásával; felhívja a figyelmet a magánszektor a képzési központokkal összekapcsoló projektekre, és felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogyan lehet finanszírozni az ilyen kezdeményezések fejlesztését; megjegyzi, hogy az Unió külső beruházási terve mozgósítható lehet e célkitűzések elérése érdekében, és kéri a társadalmi szervezetek stratégiai bevonását az e területen zajló tervezésbe és megvalósításba;
21. aggódik az „agyelszívás” jelensége miatt; megjegyzi, hogy egyes tagállamok a területükön az oktatási támogatásuk több mint a felét folyósítják az oktatási költségekre; megállapítja, hogy az oktatási támogatás növelésének ezen arány csökkentését kell eredményeznie; felkéri a tagállamokat, hogy tárják fel és alkalmazzák a bevált gyakorlatokat és tapasztalatokat, például az egyetemi és szakmai csereprogramokat; úgy véli, hogy a többszöri beutazásra jogosító vízumok lehetővé tennék e hallgatók számára ismereteik frissítését és ösztönöznék a körkörös mobilitást; felhív ezzel párhuzamosan olyan ösztönzők bevezetésére, illetve intézkedések meghozatalára, amelyek arra biztatják a hallgatókat, hogy visszatérésüket követően egy meghatározott minimális időtartamig saját országuk gazdasági vagy kormányzati ágazatában dolgozzanak, hogy a megszerzett ismeretek elsődlegesen a partnerországok hasznát szolgálja;
22. a jó oktatás alapvető fontosságú a tanuláshoz; aggodalommal állapítja meg, hogy a tanárképzés minősége és elérhetősége továbbra is komoly problémát jelent, különösen a Szubszaharai-Afrikában; kitarthat, hogy erőfeszítéseket kell tenni a tanárok alap- és továbbképzése érdekében, a tudásra és az oktatási készségekre, valamint toborzásukra, bérükre és munkakörülményeikre összpontosítva, többek között azért, hogy ösztönözzék őket a maradásra és tudásuk továbbadására a jövő generációi számára; kéri, hogy indítsanak több csereprogramot a tanárok számára a fejlődő országok és az uniós tagállamok között, például az Erasmus+ program keretén belül;
23. megjegyzi, hogy az infrastruktúra, a berendezések és az oktatási eszközök – különösen a vidéki vagy gyéren lakott területeken – jelentős beruházásokat igényelnek annak érdekében, hogy mindenki számára megkülönböztetés nélküli, egyenlő hozzáférést biztosítsanak az oktatáshoz;
24. hangsúlyozza az új technológiák fontosságát az oktatáshoz való hozzáférés és az oktatás minőségének javítása érdekében, különösen az ismeretek terjesztése, a képzés, a pedagógia és a tanárok továbbképzése, valamint az intézmények irányítása terén; kitarthat, hogy a digitális átállás nyújtotta lehetőséget arra kell felhasználni, hogy modern ismereteket és oktatási módszereket vigyünk a fejlődő országokba; felhívja a figyelmet arra, hogy ezeknek az új technológiáknak támogatniuk kell az oktatási erőfeszítéseket, nem pedig azok helyébe lépniük, felváltva a pedagógiai standardokat; felszólít a technológiai beruházások tanulási eredményekre gyakorolt hatásának megfelelőbb értékelésére; hangsúlyozza a digitális készségek megerősítését a nők és a lányok szerepe erősítésének előmozdítása érdekében;

25. fokozott erőfeszítéseket szorgalmaz a digitális kirekesztés problémájának kezelésére az alapvető digitális készségekkel kapcsolatos oktatás és képzés, valamint az ikt-k használatának előmozdítását célzó kezdeményezések révén; felszólít továbbá a digitális jártasságnak az iskolai tantervbe az oktatás valamennyi szintjén történő beépítésére a fejlődő országokban, az információhoz való jobb hozzáféréshez szükséges készségek elsajátítása céljából;
26. megjegyzi, hogy a következő generációt az oktatás révén kell felkészíteni arra, hogy a robotizáció és automatizáció által megváltozott világban teljes értékű életet élhessenek; úgy véli, hogy mind a munkakeresők, mind a vállalkozások elvárásainak való megfelelés érdekében a rendelkezésre álló képzéseknek ténylegesen szakmainak kell lenniük, és ezért nem szabad kizárni a magánszektorral való partnerségeket a szakmai képzés területén; hangsúlyozza e tekintetben a rugalmas készségek fontosságát, és kiemeli az életvezetési és a szociáliskészségek jelentőségét az oktatásban; bizonyos abban, hogy az iskolákban az elméleti tudás tanítása mellett a gyermekeknek el kell sajátítaniuk a kérdések feltételéhez szükséges gondolkodási készségeket, az ötletek gyakorlatba való átültetéséhez szükséges kreatív készségeket, és az egész életen át történő tanulás eredményeinek az egész életen végigvonuló aktivitásban kell testet öltetniük;
27. hangsúlyozza az oktatás és az egészség közötti kapcsolatot; megjegyzi, hogy az oktatás előmozdítása mellett az iskolai gyógyászat és az egészségügyi oktatás a társadalom széles rétegei számára elérhető; kéri egy átfogó és integrált megközelítés kialakítását a lányok és fiúk szexuális oktatása terén, amely olyan egészségügyi témákat érint, mint a HIV, a családtervezés és a terhesség, hozzájárulva az olyan szélesebb körű eredmények eléréséhez, mint például a lányok oktatáshoz való hozzáféréseinek javítása; kiemeli a pszichoszociális támogató ellátásokat nyújtók fontosságát, különösen a konfliktusok sújtotta országokban, hogy javítható legyen a fiatal gyermekek rezilienciája;
28. ösztönzi a tagállamokat, hogy legalább egy év ingyenes kisgyermekkorai nevelést vezessenek be a 4.2. fenntartható fejlesztési célnak megfelelően;
29. megismétli, hogy csak a kedvező környezet teszi lehetővé a minőségi oktatást, beleértve a szülők bevonását, a táplálkozási szempontokat, a biztonságot, valamint a villamos energiához, a vízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférést annak érdekében, hogy a lányok és fiúk valóban élvezhessék az iskola előnyeit és növekedjenek a befejezési arányok, különösen az alapfokú oktatásban;

A támogatás minőségének javítása

30. azon a véleményen van, hogy az oktatási rendszerek értékelése – ideértve a nem állami intézmények által biztosított oktatás, az oktatás minőségének és a tanulási eredmények értékelését is – a segélyhatékonyság javításának előfeltétele; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy finanszírozzák a kutatást, az adatok összesítését, valamint a megbízható, szakmai, megkülönböztetésmentes és független értékelési eszközöket;
31. alapvető fontosságúnak ítéli az adományozók jobb koordinációját a helyi oktatási csoportokon belül a segélyezési erőfeszítések párhuzamosságainak, illetve ütközésének elkerülése érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy folyamodjanak rendszeresebben a közös programozáshoz és a felhatalmazáshoz; emlékeztet, hogy a fejlesztési támogatás nem szolgálhat befolyásolási stratégiát;

32. hangsúlyozza, hogy a kormányok kötelesek biztosítani polgáraik oktatáshoz való jogát; ezért kiemeli, hogy valamennyi szinten biztosítani kell a kötelezettséggel érintettek képességét arra, hogy mindenki számára szolgáltatásokat nyújtsanak, valamint a kulcsfontosságú érdekelt felekkel – köztük a civil társadalommal – folytatott jelentős konzultáción és azok stratégiai részvételén alapuló, valódi felelősségvállalással irányított, igazságos, hozzáférhető és megkülönböztetésmentes nemzeti oktatási intézmények, stratégiák és tervek szükségességét, amelynek részei a konkrét célkitűzések és a nyomon követések, a rendszeres értékelések és ellenőrzések, a felelőségek egyértelmű és átlátható elhatárolása, valamint a források független ellenőrzéseknek alávetett elosztása; ösztönzi az oktatási szolgáltatások létrehozására és működtetésére vonatkozó nemzeti szabályozási keretek elfogadását;
33. hangsúlyozza a támogatás kiszámíthatóságát és a partnerországok felelősségvállalását; e tekintetben jelzi, hogy a költségvetési támogatás és a multilaterális szervezetek által nyújtott támogatás a legmegfelelőbb e követelményekhez;
34. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – amennyiben lehetséges – biztosítsanak elsőbbséget az ágazati költségvetési támogatásnak, szigorú kritériumok – mint a jó kormányzás és a kiterjedt ellenőrzések – mellett, különösen a korrupció elkerülése érdekében; emlékeztet arra, hogy a kedvezményezett harmadik országok vállalják, hogy súlyos szabálytalanságok esetén visszatérítik a kifizetéseket; támogatja a civil társadalmat a finanszírozási megállapodások figyelemmel kísérésében; hangsúlyozza egy nyomon követési mechanizmus létrehozásának szükségességét a fejlesztési alapokkal kapcsolatos esetleges visszaélések kivizsgálására, valamint az abból eredő szankciók végrehajtására, beleértve a pénzügyi eszközök átcsoportosítását az adott területen jobb gyakorlatot folytató országok támogatásának növelése érdekében;
35. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a helyi hatóságok és a társadalmi szervezetek szerepét az oktatási támogatási programok előkészítésében és végrehajtásában, többek között a költségvetési támogatás keretében;
36. megjegyzi, hogy az oktatás területén a támogatásnak csak egyharmada származik multilaterális szervezetektől, míg az egészségügy területén ez az arány kétharmad; ezért felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növeljék finanszírozásukat a globális oktatási partnerség és az „*Education cannot wait*” alap számára; úgy véli, hogy a globális partnerség esetében lehetővé kell tenni a 2020 utáni jövőbeni stratégiai tervében a 3 éves programozási időszak meghosszabbítását 6 évre, a stabilabb és kiszámíthatóbb finanszírozás érdekében, amire különösen szükség van a nemzeti oktatási rendszerek megerősítéséhez;
 - o
 - o o
37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.